

Luku 9 Hämäräperäinen jouluaatto Talvi saapuu. Charlie istuu alakerrassa katsomassa taivasta. Kellarissa on kylmempää kuin muualla talossa. Hän on pistänyt villasukat jalkoihinsa ja kietonut kaulaansa paksun huivin. Lumihangen valkoisuus häiritsee hänen tähtien katseluaan. Vielä on jäljellä yksi päivä jouluaattoä edeltäen. Charlie muistaa sen. Hän ei usko joulupukkiin. Hän ei odota kenenkään antavan hänelle joululahjoja huomenna. Yleensä Rose-täti on antanut hänelle jouluisin lahjoja. Rose on yksi harvoista, kuka muistaa tuoda lahjoja Charlielle. Rose istuu olohuoneessa neulomassa sukkaa. Hän katsoo yhtä aikaa televisiota, kun hän neuloo. Charlie lopettaa pian tähtien katselun ja menee peiton alle. Hän valmistautuu nukkumaan. Taivalla ei näkynyt mitään erityistä. Hän saattaa rauhassa siirtyä unten maille. Charlie näkee painajaista avaruusolioista. Ne hyökkäävät hänen kotiinsa jouluaattona ja alkavat murhata ihmisiä. Ne tappavat Rosen ruokapöydässä. Charlie havahtuu hereille. Juuri silloin, kun hänet tapetaan unessa. Hänen selkänsä on hiestä märkä. Hänen päättään kivistää ja suuta kuivaa. Onneksi se oli vain unta. Minä näin äsken vain pahaa unta. Hän ajattelee. Nyt on jouluaatto. Charlie tajuaa senkin. Hän nousee ylös sängystä. Hän hiipii kylpyhuoneeseen ja alkaa peseytyä. Charlieta ahdistaa yhä painajainen. Hän toivoo, että hän olisi herännyt aiemmin. Hän ottaa kylvyn ja pukee päällensä. Sitten hän menee tapaamaan Rosea. Rose istuu keittiössä kahvikuppi edessään. Hän on keittänyt heille aamupalaksi riisipuuroa. Charlie on nälissään. Lämmin puuro kelpaa hänelle maidon kera. Hän ei viitsi kertoa Roselle painajaisesta. Rose näkee pojan olevan huolissaan. Hän tuo Charlien eteen hunajapurkin. Charlie ottaa purkista nokareen hunajaa teensä sekaan. Rose katsoo häntä hymyillen. Charlie on hänen ainut sisaren poikansa. Rosella ei ole koskaan ollut omia lapsia. Hän on silti hyvin lapsirakas ihminen. Rose osoittaa sormellaan ulkona leijuvia valkoisia lumihitaleita. Charlie huomaa lumisateen. Hän tahtoo siirtyä ulos pihaan lumilautailemaan. Rose aikoo istua sillä välin sisällä. Charlie lähtee ulos. Hän vilkuttaa Roselle, kuka seisoo oviaukossa. Sitten, Rose kiskaisee oven kiinni. Charlie tarttuu seinän vieressä olevaan lumilautaan. Hän lähtee laskemaan sillä alas mäkeä. Hän tapaa mäessä muita naapuritalojen lapsia. Charlie on aika yksinäinen yleensä. Mäenlaskussa hän on silti saanut paljon tovereita. Poika palaa takaisin vasta illan suussa. Pimeä on jo ehtinyt laskeutua hänen saapuessaan. Rose on viettänyt sisällä koko päivän. Kylmyys ja Rosen vatsatauti ovat saaneet hänet pysymään lepoasennossa. Hän on silti valmistanut heille jouluaterian ja kantanut kasan joululahjoja kuusen alle. Charlie ryntää koristelemaan joulukuusta olohuoneessa. Rose-täti istuu nojatuolissa jalat filtin alla. Hän seuraa tyytyväisenä vierestä Charlien puuhastelua. Yhtäkkiä, he kuulevat outoja ääniä pihalta. Äänet muistuttavat lentokoneen hurinaa. He kääntyvät katsomaan ulos ikkunasta. Pihamaa on kirkkaiden sinertävien valojen valaisema. Valot paistavat sokaisevasti. Charlie ja Rose tajuaavat muukalaisten hyökänneen heidän pihaansa jälleen. Mitä ne nyt tahtovat meistä? Charlie kiroaa kaikki oliot mielessään. Häntä suututtaa ja pelottaa niiden ilmaantuminen odottamatta. Charlie kuiskaa: "Rose piiloudutaan äkkiä pöydän alle, etteivät ne huomaa meitä! Nyt piiloudutaan sinne ja äkkiä!" Rose yhtyy ehdotukseen. He kiiruhtavat olohuoneen suuren pöydän alle, minne he mahtuvat hyvin. He tarkkailevat pihalla näkyviä valoja. He kuulevat pihasta ihmisten avun huutoja. Oliot ovat paraikaa sieppaamassa heidän naapureitaan alukseensa. Kauhun väreet saapuvat Rosen ja Charlien ihoon. He tukahduttavat järkyttyneet huutonsa omiin käsiinsä. Tämä ei voi olla todellista. Mitä ne tahtovat meistä? Miksi ne tahtovat satuttaa Rosea ja Charlieta? Charlie pohtii. Saamatta vastausta, hänen on tyydyttävä omaan ratkaisuun. He odottavat pöydän alla hiiren hiljaa. Poistumatta sieltä ennen kun oliot ovat lähteneet aluksineen pihasta. Vasta sen jälkeen, Rose ja Charlie ryömivät pöydän alta. He syleilevät toisiaan. Heille

ei kuitenkaan maistu päivällinen. Olioiden ilmaantuminen on ryöstänyt heiltä heidän ruokahalunsa. Charlie tahtoo luvata Roselle sen, että he ovat vielä turvassa. He tietävät sen kumpikin, että turvallisuus on valhetta. Heitä tarkkaillaan jatkuvasti. Muukalaiset valvovat heitä varmasti päivisin ja öisin. Charlie ehdottaa: "Juostaan kellariin piiloon. Sieltä ne tuskin osaavat tulla meitä etsimään. Kellarissa on kylmä, mutta se on luultavasti talon turvallisin paikka." Rose on asiasta yhtä mieltä pojan kanssa. He piiloutuvat Charlien kellarikamariin. Siellä, he tarkkailevat taivasta kaukoputken läpi. He näkevät kauhukseen lentävän lautasen kohoavan ilmassa. Olioiden alus tekee matkaa poispäin maasta. Rosen käsi lepää pojan hartioilla. He koittavat punoa juonen olioita vastaan. Tähän asti he ovat onnistuneet piiloutumaan niiltä. Tulevaisuus huolettaa heitä silti.